

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2014 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti zadržanej osoby **P. M.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. marca 2014, sp. zn. 2Ntc 3/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť zadržanej osoby **P. M. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 6. marca 2014, sp. zn. 2Ntc 3/2014, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) vzal zadržaného **P. M.**, nar. **X. v B.**, trvale bytom **S., J. X./X., B.**, občana Slovenskej republiky do predbežnej väzby s tým, že táto mu začala plynúť 5. marca 2014 o 10.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil zadržaný **P. M.** hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu tiež bližšie písomne zdôvodnil.

V odôvodnení podanej sťažnosti pritom upozornil v prvom rade na tú okolnosť, že jediným dôvodom pre vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby v zmysle § 15 ods. 1 zákona o EZR je existencia takých konkrétnych skutočností, ktoré opodstatňujú obavu zo zmarenia účelu väzby v prípade jej ponechania na slobode, čo teda znamená, že musí byť prítomná reálna obava, že sa daná osoba bude skrývať alebo ujde. V predmetnom prípade však žiadny dôkaz, opodstatňujúci takúto obavu, predložený nebol.

Tak, ako uviedol už pri svojom výsluchu, poctivo podniká, pričom jeho podnikanie je založené na tom, že musí chodiť po celom území Slovenskej republiky (po skončení pracovných aktivít sa vždy vracia na adresu svojho trvalého pobytu). Ak ide do zahraničia, sú to len príležitostne situácie, a to či už z dôvodu dovolení alebo nákupu. Pokiaľ ide o jeho zadržanie, pri ktorom plne spolupracoval, tak k tomuto došlo v mieste jeho trvalého bydliska. Taktiež zdôraznil, že nebolo preukázané doručovanie akejkoľvek korešpondencie na adresu jeho trvalého pobytu zo strany štátnych orgánov a alebo že by si ju nepreberal. Všetky tieto skutočnosti nemôžu potom odôvodňovať jeho vzatie do predbežnej väzby, pretože v takom prípade by musela byť do väzby vzatá prakticky každá osoba. Opätovne bolo na záver zdôraznené i to, že tak hrozba vysokého trestu ako ani odkaz na spôsob spáchania trestnej činnosti nie sú dôvodmi, ktorými možno argumentovať pri ust. § 15 ods. 1 zákona o EZR.

Z vyššie uvedených dôvodov preto zadržaný navrhol, aby bolo jeho sťažnosti vyhovené, a teda aby bolo napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušené a on bol prepustený na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť **nie je dôvodná**.

Z formuláru typu A vyplýva, že 28. januára 2014 bol pod sp. zn. 5.Bny.23/2014/2, Okresným súdom Tatabánya, Maďarská republika vydaný európsky zatýkací rozkaz na štátneho občana Slovenskej republiky P. M., a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre zločin lúpež s veľkou hodnotou a so zbraňou podľa § 365 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ maďarského Trestného zákona, za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody až na 15 rokov a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

spolu s M. V., D. H., A. S. a F. K., taktiež slovenskými občanmi, dňa 5. septembra 2013 o 10.05 hod. v obci T. na ulici A. X./X. prepadli so zbraňou klenotníctvo D. a s použitím násilia ukradli rôzne šperky v hodnote 50. mil. HUF (cca 166 660 eur). Menovaní prišli na miesto činu na vozidle Audi A6 EČ: W. a po lúpeži odišli tým istým autom smerom na N., pričom toto vozidlo bolo ukradnuté dňa 27. júna 2013 v Rakúsku neznámym páchatel'om. Páchatelia ušli na Slovensko na motorovom člne cez rieku Dunaj. Vodičom vozidla A6 bol P. M..

P. M. bol zadržaný 5. marca 2014 o 10.00 hod. v B. v mieste svojho trvalého bydliska, a to v súlade s § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníkmi Policajného zboru.

Keďže si vyššie menovaný obhajcu v konaní o európskom zatýkacom rozkaze po poučení nezvolil, tento mu bol na podklade návrhu prokurátora v zmysle § 14 ods. 1 zákona o EZR opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. marca 2014, sp. zn. 2Ntc 3/2014, ustanovený.

Dňa 6. marca 2014 podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici po predchádzajúcom vypočutí zadržaného P. M. pod sp. zn. 2 KPt 28/14/6600, podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR na Krajský súd v Banskej Bystrici návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby s odkazom na to, že tu existuje dôvodná obava, že by v prípade jeho ponechania na slobode nebola zabezpečená jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky, pokiaľ Okresný súd Tatabánya nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do slovenského jazyka.

Predmetný návrh sudca krajského súdu preskúmal a po výsluchu zadržaného, vykonaného v prítomnosti jeho obhajcu ako i prokurátora, dospel k záveru, že je potrebné mu vyhovieť.

Pred sudcom prítom zadržaný uviedol, že o skutku kladenom mu za vinu nič nevie. V rozhodnom čase sa nachádzal na území Slovenskej republiky, čo je možné aj preveriť. Má podozrenie, že ide pravdepodobne o pomstu zo strany M. B., proti ktorému v minulosti svedčil. Nikdy nemal žiadne problémy so zákonom. Momentálne sa živí podnikaním a zúčastňuje sa víkendových akcií v rôznych častiach Slovenska. Jeho rodina vlastní nehnuteľný majetok, z čoho vyplýva, že má finančné prostriedky na svoju obživu. Na predvolané úkony bude poctivo chodiť.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 3 písm. l/ a jej zadržaniu nebráni prekážka podľa § 12. Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o práve zvoliť si obhajcu a o práve na tlmočníka. O zadržaní osoby informujú bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 11 ods. 1. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej

osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konat', postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 11 ods. 1, veta pred bodkočiarkou zákona o EZR na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR (znenie účinné od 1. decembra 2012) účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR (znenie účinné od 1. decembra 2012) sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať

vyžiadaná osoba obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a i s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k takému záveru, že v predmetnom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie rozhodnutia o vzatí zadržaného P. M. do predbežnej väzby.

V súlade s § 15 ods. 2 zákona o EZR bolo o väzbe zadržanej osoby rozhodované na podklade záznamu v zmysle § 3 písm. l/ zákona o EZR (v skutočnosti ide o formulár typu A), predloženého príslušným prokurátorom spolu s návrhom na vzatie do väzby, ktorý má v zmysle zákona až do doručenia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako samotný európsky zatýkací rozkaz.

Vo veci konali príslušné orgány, a to v zákonom stanovených lehotách, pričom vyžiadaný bol v zmysle zákona poučený, vypočutý a bol mu tiež riadne ustanovený obhajca.

Okrem splnenia formálnych podmienok treba konštatovať tiež splnenie podmienky materiálnej, spočívajúcej v existencii takých konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode, t.j. neväzobne. Tu treba najmä s poukazom na námietky uplatnené v podanej sťažnosti upozorniť na tú skutočnosť, že konštatácia dôvodov predbežnej väzby je vždy závislá od individuálneho posúdenia súdu vzhľadom na okolnosti toho - ktorého prípadu (osobné pomery vyžiadanej osoby), keď je potrebné zároveň vždy mať na mysli osobitosť konania o európskom zatýkacom rozkaze, či odlišný charakter samotnej predbežnej väzby (oproti tomu, ako je väzba upravená v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku).

V posudzovanom prípade sa tak prvostupňový súd ako i prokurátor dôsledne zaoberali zisťovaním skutočností, opodstatňujúcich hrozbu zo zmarenia účelu predbežnej väzby v prípade ponechania P. M. na slobode, pričom tunajší súd nemá k ich záverom žiadne výhrady. Správne sa potom v súvislosti s nevyhnutnosťou zabezpečenia prítomnosti vyššie menovaného na území Slovenskej republiky formou obmedzenia jeho osobnej slobody poukazuje o.i. aj na výšku hroziace trestu, či okolnosti majúce pôvod v samotnom skutku

(t.j. charakter stíhanej trestnej činnosti, spôsob jej spáchania, výšku spôsobenej škody).

A na záver vo vzťahu k tým tvrdeniam sťažovateľa, že on sa žiadnej trestnej činnosti, pre ktorú sa žiada jeho vydanie nedopustil, uvádza tunajší súd iba toľko, že popieranie spáchania skutku, pre ktorý sa vedie v Maďarskej republike voči nemu trestné stíhanie, je v danom konaní právne irelevantné, nakoľko súdom Slovenskej republiky neprináleží posudzovať dôvodnosť podozrenia zo spáchania stíhanej trestnej činnosti. Uvedenú otázku sú oprávnené riešiť len príslušné justičné orgány štátu pôvodu.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 27. marca 2014

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová